

ledes her og siger, at det er ham alene, der har taget dette op og søger at redde Landet paa dette Omraade, medens det virkelige Forhold er, at Landmændenes Interesse er stærkt fremme med Hensyn til dette Arbejde, hvad de Tal, det ærede Medlem læste op, vidne om. Jeg er her ikke absolut enig med det ærede Medlem, selv om der kan være enkelte Tilfælde, hvor vi maaske helst skulde have Tvangsregler. Det lader jeg staa hen. Her er imidlertid det samme Tilfældet. Det ærede Medlem mener nu, det er ham, der først har taget dette Spørgsmaal op, medens det virkelige Forhold er, at denne Sag længe har været i fuld Virksomhed, og at man allerede er i fuld Aktivitet paa dette Omraade. Tallene vise jo ogsaa, at indenfor det danske Landbrug er der en Bevægelse oppe i den Retning. Det er maaske en svag Bevægelse, kunne vi jo nøjes med at sige, men det er i alt Fald en Bevægelse i den rigtige Retning, og den har sin Styrke. Vi gøre sikkert mest Nytte for vort Land og udrette mest for at faa et virkeligt Udbytte ved at støtte alle de frivillige Bevægelser, der ere i Gang paa dette Omraade. Det ligger i Sagens Natur, at det er det bedste, fordi Landmændene mere og mere blive klare over, hvilke uhyre Værdier der gaar tabt ved, at der findes Ukrudt mellem deres Planter.

J. H. Jensen: Siden jeg forlangte Ordet, er der angaaende Ukrudtsplanter og Hededyrkning sagt en hel Del, som gaar i den Retning, jeg vilde have talt. Men da jeg har faaet Ordet, vil jeg dog gerne gøre et Par Bemærkninger angaaende de to Ting. Jeg blev saare forundret, da jeg hørte det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) omtale Hededyrkingen, hvilke Misbrug der sker med de Summer, der bevilges hertil. Disse Summer ere jo nemlig af ret ny Dato, og jeg kunde derfor ikke faa i mit Hoved, at saadanne Misbrug kunde have udviklet sig i Løbet af nogle faa Aar. Jeg er ikke fra nogen særlig Hedeegn, men der er dog ikke saa lidt Hedejord i min Egn, og jeg har Lejlighed til at se, hvorledes Heder blive opdyrkede. I min Egn er det saaledes, at der ikke før efter flere Aars Forløb er Tale om, at der kan saas og høstes paa Hederne, og formentlig er det ogsaa Tilfældet andre Steder. Men naar det er Tilfældet, er det umuligt, at der af „Hedebruget“s Jorder allerede kan være opdyrket Jord og taget

Afgrøde, og at Hedejorden nu atter kan ligge hen med Lyng i Løbet af de faa Aar, i hvilke denne Bevilling har været gældende. Det er altsaa en Beretning, det ærede Medlem har faaet fra anden Haand.

Derimod er der maaske noget i, hvad det ærede Medlem sagde, at Bevillingerne ikke altid ere faldne saa heldigt, som de kunde falde. Det er noget, jeg ogsaa har hørt, og det glæder mig, at den højtærede Minister vil lade dette Forhold undersøge, hvad der nok maaske er Grund til. Jeg skal dog sige, at hvor denne Bevilling er falden uheldigt, saa er det efter den Anvisning, det ærede Medlem har givet. Det var det, det ærede Medlem fra Herning (R. Nielsen) sagde. Jeg havde glemt det. Jeg huskede godt, at Bevillingen var paa 100 Kr. pr. Td. Land, men jeg huskede ikke, at Formen var saaledes, at en Mand kunde faa 100 Kr. pr. Td. Land og saa kunde opdyrke 7—8 Tdr. Land eller mere om Aaret, bruge Rovdrift og saa lade Jorden ligge hen igen. Men det er vist ganske rigtigt, som det ærede Medlem fra Herning siger. Hvis det er Tilfældet, bør det ikke ske i Fremtiden, og hvis dette kan forhindres, har det ærede Medlem jo ingen Skade gjort ved at rejse denne Sag, der har vundet Tilslutning fra flere Sider.

Angaaende Ukrudtet mente det ærede Medlem fra Herning (R. Nielsen), at der maatte det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) heller ikke have Æren. Jeg mener nu alligevel, at hvis det skulde lykkes det ærede Medlem at faa en Lov ført igennem i den Retning, saa skal han ogsaa have Æren for den. Han har jo tilegnet sig Æren for mange Love, for hvilke Æren ikke tilkommer ham. Men lykkes det det ærede Medlem her at faa en Lov, ved hvilken der indføres Ukrudtskommissioner eller Ukrudtsraad, hvad man nu vil kalde det, som med haard Haand skulle tage fat paa Ukrudtets Bekæmpelse, formentlig paa Ejernes Bekostning, saa vil jeg indrømme, at Æren derfor tilkommer det ærede Medlem. Men jeg vil sige, at jeg gaar ikke med til nogen Lovgivning i den Retning, for jeg tror ikke, den vil kunne nytte, og jeg tror heller ikke, det er Vejen, vi skulle gaa. Jeg er klar over, at der gaar store Værdier tabt aarlig paa Grund af det meget Ukrudt, som findes her i Landet, men jeg er ogsaa klar over, at Ukrudtet kan bekæmpes paa en alt for